

ת"פ 52270/06/21 - מדינת ישראל נגד PEDDI RAJU MSD

בית משפט השלום ברמלה

23 במרץ 2023

ת"פ 52270-06-21 מדינת ישראל נ' RAJU MSD

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
	המאשימה
	נגד
	הנאשם
מדינת ישראל	
PEDDI RAJU MSD	

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון דיוני שלא כלל הסכמה לעונש, בביצוע שתי עבירות של תקיפת חסר ישע, לפי סעיף 368ב(א) סיפא לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובעבירה של תקיפה סתם, עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.
2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם הוא נתין זר שעובד בישראל בתחום הסיעוד, שבמשך תשעה חודשים התגורר וסעד את המתלון, שהוא קשיש יליד 1942 הסובל ממחלת דמנציה מתקדמת, שהיה מצוי באותה עת במצב סיעודי מלא.
3. ביום 19.12.2020 נכנס הנאשם לחדרו של המתלון, רכן מעליו, והכה אותו שלוש פעמים בפניו במכות אגרופ, בעוד המתלון ניסה להגן על עצמו בכך ששם ידיו על פניו. לאחר מכן, הכה הנאשם את המתלון בבטנו.
4. ביום 20.12.2020 שכב המתלון על גבו במיטתו, אז התקרב אליו הנאשם, הניח ידיו על חזהו של המתלון ולחץ בחוזקה. לאחר מכן, אחז הנאשם בכתפי המתלון ונענע אותו בחוזקה, וכן הכה אותו קלות בזרועו השמאלית.

תסקירי שירות המבחן

5. בהתאם להסדר הטיעון הדיוני שהוסכם בהמשך להליך גישור שהתנהל בפני כב' השופט מ' מזרחי, סגן הנשיאה (כב' השופטת עינת רון ז"ל) (כתוארו אז), נדחה דיון הטיעונים לעונש לשם קבלת תסקיר מאת שירות המבחן.
6. בתסקיר מיום 19.12.2022 הבהיר הנאשם שהוא לא שולט בשפה האנגלית, אלא בניב טלוגו של השפה ההודית, אך ביטא נכונות לקיים את האבחון באנגלית בהעדר מתורגמן לשפתו.
7. שירות המבחן תיאר בתסקירו את נסיבות חייו של הנאשם, הוא בן 48 נולד וגדל בהודו, השלים 7 שנות לימוד, ובגיל 12 החל לעבוד בשדות אורז כדי לסייע לפרנסת המשפחה. הנאשם נשוי ואב לשני ילדים, המתגוררים עם אשתו בבית הוריו בהודו. בשנת 2013 הגיע לישראל כעובד בתחום הסיעוד, וזאת במטרה לתמוך כלכלית במשפחתו, וכיום הוא מחזיק בוויזת עבודה.

8. ביחס לעבירות בהן הורשע הנאשם חיווה שירות המבחן את דעתו, כי הנאשם נטל **אחריות מצומצמת** על מעשיו, וטען שהובטח לו על ידי משפחת המתלונן שהוא יקבל חדר משלו, אך לא כך היה. הנאשם הסביר כי בשל האינטנסיביות הרבה שנוצרה עקב מגוריו בחדרו של המתלונן הוא חש תשישות, בשל מיעוט בשעות שינה. עוד טען הנאשם שבמסגרת עבודתו, לא ניתנו לו ימי חופש, ולא סופק לו די מזון, ולכן הוא חש רעב באופן תמידי. הנאשם הכחיש שנקט באלימות כלפי המתלונן באגרופים, והסביר שהפעיל כוח מתון כדי להחזירו למיטתו. שירות המבחן התרשם שהנאשם רואה בהתנהגותו כמותנית לדרישות הטיפול שהעניק למתלונן, ולא כהתנהגות אלימה, וכי הוא לא גילה אמפתיה כלפי המתלונן. לפיכך העריך שירות המבחן שהנאשם **לא מכיר בדפוסיו האלימים והתוקפניים, והוא מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה לאלימות שנקט ולאלימות במצבים מסוימים, ומשליך אחריות על גורמים חיצוניים**. שירות המבחן העריך כי הסיכון למעורבות הנאשם באלימות דומה בעתיד נמוך, אך בסופו של דבר המליץ על ענישה קונקרטית ומוחשית שתציב לנאשם גבול, ותיתן ביטוי לחומרת העבירות והנזק שהסב לנפגע.
9. ב"כ הנאשם ביקש כי יוגש תסקיר משלים עבור הנאשם, בסיוע מתורגמן דובר שפתו של הנאשם. המאשימה לא התנגדה לכך אך עמדה על תרגום באמצעות מתורגמן מקצועי ואובייקטיבי. בתסקיר משלים מיום 24.1.2023 דחה שירות המבחן את הצעת ב"כ הנאשם להיעזר במתורגמן מטעמו, מתוך דרישה למתורגמן מקצועי ואובייקטיבי. בהקשר זה הבהירה קצינת המבחן, כי ניכר שהנאשם הבין את עיקרי הדברים, והתייחס באופן בהיר לשאלות, גם כאלו שאינן נוגעות לביצוע העבירות. הנאשם שב והדגיש בפני שירות המבחן את תחושת הלחץ והאינטנסיביות, בה היה נתון וטען כי הוא היה מודע לקיומן של מצלמות בחדר השינה, אך שב והכחיש שפעל באלימות כלפי המתלונן.

ראיות הצדדים לעונש

10. מטעם המאשימה העיד לעונש עוה"ד אברהם סטי, בנו של המתלונן, שסיפר שהוריו חינכו אותו מגיל צעיר על ערכים של חשיבות המשפחה והילדים, ולכן כשהוריו הזדקנו הדאגה להם הייתה בראש מעיניהם שלו ושל אחיו. אברהם תיאר שהיחס אל הנאשם היה כאל בן משפחה, עד כדי דאגה לבריאותו. כשאביו החל לספר שהנאשם מכה אותו, המשפחה לא האמינה לו בתחילה בשל מחלת הדמנציה. אולם לאחר שצפו במצלמות וראו את האלימות בעיניהם, סיפר שהרגשתו באותו הרגע הייתה קשה מנשוא ולא ניתנת להסבר במילים.
11. לאחר גילוי האלימות, אמו רותקה למיטה וכעבור ארבעה חודשים נפטרה. אברהם סיפר שאחיו לא במצב נפשי טוב, ושהוא לא סולח לעצמו על כך שהם לא האמינו לאביהם. בסוף דבריו אמר כי הוא מבקש להעביר מסר שאנשים כמו הנאשם לא יכולים לטפל בחסרי ישע, ושגופם של הקשישים אינו הפקר.
12. מר יעקב סטי, בנו השני של המתלונן, סיפר שהוא צפה במצלמות שתיעדו את האלימות, וראה כיצד הנאשם מטלטל את אביו "כאילו הוא שק". מאז קרות העבירות, סיפר שחיי השתנו לחלוטין, כשבעבר היה במסלול לדוקטורט אך כיום מצבו בכי רע עד כדי שהוא אשפוז. בסוף דבריו אמר שאביו הוא האדם הכי יקר לו בעולם, ועל כך שסיפר לו שהנאשם מכה אותו והוא לא האמין לו - הוא לא יסלח לעצמו לעולם.
13. המאשימה הגישה שני סרטונים נעדרי קול, בהם תועדו העבירות - טל/1, ומצפייה בהם, ניתן להתרשם בבירור מחוסר הישע המוחלט כמעט של המתלונן כאשר בשני המקרים, הוא שכב במיטתו ולא היה מסוגל להגן על עצמו, גם כאשר חש ש"הסכנה" מגיעה כפי שעולה מתנועות הגוף המאיימות של הנאשם. במקרה הראשון, תועד הנאשם נכנס לחדר באופן נמרץ, לאחר שנראה שהמתלונן מדבר או משמיע קולות, אז התקרב אל המתלונן בתנועות גוף מאיימות (תחילה בהנפת יד מאיימת), הנאשם התקרב מאוד עם פלג גופו העליון אל המתלונן ששכב במיטה, ומיד אחר כך נראה תוקף את המתלונן בשלוש מכות אגרופי ישירות לפניו. מייד אחר כך

אחז המתלון את פניו (ככל הנראה מכאב). הנאשם פנה לצאת מהחדר, אך אז הוא סב אל המתלון והכה אותו פעם נוספת בבטנו בחוזקה כך שכל גופו של המתלון היטלטל מעוצמת המכה. באירוע השני המתואר בכתב האישום, ניתן לראות כי הנאשם נשען בעוצמה על בטנו של המתלון בעודו שכוב במיטתו.

14. מטעם ההגנה העידה גב' שושנה לוי, מעסיקתו הקודמת של הנאשם, שסיפרה שהנאשם עבד אצלה במשך 5 שנים וטיפל בבעלה, וכי הם היו מרוצים ממנו מאוד. גב' לוי סיפרה שהנאשם לן אצלם בחדר פרטי שבו הייתה עבורו טלוויזיה ונוחיות, כי הוא לא היה יוצא לחופשות, וטיפל בבעלה בצורה מיטבית.

15. תנ"צ (בדימוס) יוסי טוביאס הנשוי לבתו של המעסיק הקודם של הנאשם, העיד לעונש מטעם הגנה וסיפר שחמו תמיד היה מסודר ומאורגן, וכי הוא לא התלון על הנאשם מעולם, אלא אהב אותו מאוד.

תמצית טיעוני ב"כ הצדדים לעונש

16. ב"כ המאשימה עוה"ד ליאור אחרק, הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו, וטענה שהפגיעה גבוהה משום שהמתלון קשיש שהיה תלוי בחסדי הנאשם, ומאחר שגם בני משפחתו של המתלון נתנו בו אמון.

17. התובעת הפנתה לחומרת המעשים, ולפסיקה רלוונטית, וטענה שמתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-24 חודשי מאסר. הוסיפה ב"כ המאשימה וטענה שאמנם הנאשם הודה וחסך בזמן שיפוטי, אך תסקירי שירות המבחן מלמדים על לקיחת אחריות מצומצמת, והכחשת אלימות כלפי המתלון. לכן, בשם לב לחומרת המעשים, עתרה המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל למשך 16 חודשים לצד פיצוי למתלון.

18. ב"כ הנאשם עוה"ד משה פולק, פתח את דבריו באומרו כי יש להצטער על מסכת האירועים המתוארים בכתב האישום והפגיעה בחסר ישע, אך הבהיר שהנאשם הביע חרטה לאורך הדרך, הן במשטרה והן מול שירות המבחן. בהקשר זה נטען כי המפגשים בשירות המבחן לא נערכו בשפתו של הנאשם, דבר שהקשה על קיום השיחה, ומנע שיחה קולחת עם הנאשם.

19. עוד טען הסניגור כי אף שאין חולק שהמעשים שביצע הנאשם אלימים ומכוערים, הרקע להם נבע בשל תנאי ההעסקה הלא ראויים של הנאשם של בחדר אחד עם המתלון, ולא הייתה לו פרטיות או תנאים שאיפשרו לו מנוחה ושקט נפשי כדי לנהוג בסבלנות כלפי המתלון, דבר שהביא לשיבוש שיקול דעתו.

20. הנאשם בדברו האחרון לעונש ביקש להתנצל על המעשים ואמר שהוא היה נתן ללחץ רב, בשל חוסר שינה והיות שהוא לא יצא מבית המתלון במשך תשעה חודשים, והוסיף ואמר שהוא מתחרט על מעשיו ומתנצל בפני משפחת המתלון.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה ההולם

21. בע"פ 1836/12 נריינה נ' מדינת ישראל (1.6.2012) נאמר מפי כב' השופטת ע' ארבל, כדלקמן:

"חברה נבחנת בדרך שהיא מטפלת בחסרי ישע שבקרבה, זקנים וילדים בפרט. במדינת ישראל קיימת תופעה נרחבת של קשישים, הן במוסדות והן בביתם, אשר נעזרים במטפלים. מעשי תקיפת ואלימות של מטפלים כלפי מטופלים ככלל קשים לגילוי, בשל היעדר יכולת פיזית או נפשית של קורבנות העבירה להתלון על הנעשה בהם בחדרי חדרים. כאשר מגיעים מקרים שכאלה ראוי שיזכו, אם כן, למענה שיפוטי הולם לפיו לא ניתן להשלים עם

מעשי האלימות, השפלה וניצול של קשישים אלו בידי מטפליהם. חשוב שבתי המשפט יעבירו מסר ברור, נחרץ וחד משמעי יש בו התוויה של נורמות התנהגות ראויות והצבת הגדר שמעבר לה אותן התנהגויות הן פסולות ואסורות".

22. במעשיו הקשים פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלומו הפיזי והנפשי של קשיש חסר ישע. הנאשם פגע בביטחונו האישי הבסיסי ביותר של המתלונן בדלת אמות ביתו, וכן פגע בחוסנו הרגשי של המתלונן, וכבודו כאדם בערוב ימיו. אלימות כלפי אוכלוסיית קשישים חסרי ישע שאין ביכולתם לספק את צורכיהם הבסיסיים, בוודאי אלו הסובלים ממחלה קשה כדמנציה והם תלויים לחלוטין בטיפול על ידי האחראים עליהם, מחייבת הגנה מוגברת ואמירה נוקבת של בתי המשפט בשל הפגיעה הקשה בחלשים ביותר בחברה.

23. העדר יכולתם של חסרי ישע לבטא את חוויותיהם, או אף להישמע בשל החשש שמא הם מבולבלים, גורר קושי מובנה בחשיפת העבירות. פגיעה רבה נובעת מהפגיעה באמון של הנאשם במטופל שלו, כאשר הקשיש תלוי בו לכל צרכיו, לא פעם עד כדי תלות מוחלטת. הכיעור במעשי הנאשם והחומרה של עבירות אלימות תוך ניצול מעמד, מקבל משנה תוקף כאשר מדובר בקשיש חסרי ישע שאין ביכולתו להגן על עצמו. וכך נאמר בע"פ 6056/18 אדרי נ' מדינת ישראל (16.5.2019):

"לא אחת עמד בית משפט זה על תפקידו בהגנה על חסרי ישע ועל קשישים, שמטבע הדברים מהווים טרף קל ונוח לעבריינים. תפקידנו זה מחייבת גזירת עונשים מחמירים ומרתיעים".

24. בשל חומרת עבירות האלימות כלפי חסרי ישע הענישה הנוהגת, דרך כלל, נסובה על ענישה מוחשית של מאסרים בפועל, כאשר משך המאסר נגזר מחומרת האירוע או האירועים, תוצאותיהם ומשכם, כמפורט להלן:

א. בע"פ 8780/16Royo נ' מדינת ישראל (26.4.2017), דחה בית המשפט העליון את ערעור הנאשמת שהורשעה על יסוד הודאתה בעבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי, בכך שתקפה את המטופלת שלה בזמן שהאכילה אותה הכתה אותה בפניה, וגרמה לה לחבלה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו על הנאשמת 10 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 6590/16 זידאן נ' מדינת ישראל (7.9.2016), הורשע נאשם לאחר שמיעת ראיות בשני אישומים של תקיפת חסר ישע וגרימת חבלה חמורה בנסיבה מחמירה, בכך שעבד כמטפל במעון לחוסים הסובלים מפיגור שכלי והכה את המתלוננת באמצעות מגבת בפניה ובצווארה פעמים רבות, משך אותה ביד והכה אותה באגרוף בפניה וגרם לדימום באפה של המתלוננת. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה לגבי האישום הראשון, שנע בין 9 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ולגבי האישום השני מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 13 חודשים לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי התקבל בחלקו ועונש המאסר הועמד על 10 חודשים.

ג. ברע"פ 3651/14 מיטה נ' מדינת ישראל (23.7.2014), הורשעה הנאשמת לאחר שמיעת ראיות בשלושה אישומים של תקיפת חסר ישע כלפי קשישה שסובלה מדמנציה. הנאשמת האכילה את הקשישה באגרסיביות, סטרה בפניה בחוזקה, דחפה את הקשישה והעיפה אותה לספה, הרימה את רגליה של והשליכן בחוזקה על הספה, והתנהגה נגדה באלימות ובכוח. במספר פעמים אחרות, פעלה הנאשמת באלימות וכוח נגד המתלוננת והרימה את הקשישה מכיסא הגלגלים והעיפה אותה בחוזקה על הספה. הנאשמת נידונה לעונש מאסר למשך 16 חודשים. ערעור שהגישה הנאשמת על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי, ובקשת רשות ערעור שהגישה לבית המשפט העליון, נדחו.

ד. בעפ"ג (ירושלים) 61210-11-22 **PARAMMAL** נ' **מדינת ישראל** (19.2.2023), נדחה ערעור שהגיש מטפל סיעודי שהורשע בשלוש עבירות אלימות שביצע כלפי קשיש דמנטי בו טיפל, בכך שהטיח אותו למיטה, צבט אותו והכה אותו בישבנו. נקבע מתחם שנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר, ונגזרו על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל.

ה. בעפ"ג (מרכז-לוד) 1588-08-21 **קוסטיקוב נ' מדינת ישראל** (23.1.2022), נדחה ערעור שהגיש הנאשם שהורשע בהתאם להודאתו בביצוע 7 עבירות של תקיפה סתם כנגד קשיש סיעודי דמנטי. הנאשם עבד כאח מוסמך בבית אבות בו התאשפז הקשיש במחלקה הסייעודית. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם עונש של 16 חודשי מאסר, חרף היעדר עברו הפלילי ותסקירים חיוביים שהתקבלו בעניינו משירות המבחן.

ו. בעפ"ג (מרכז-לוד) 38786-05-21 **CHELLUBOYIMA** נ' **מדינת ישראל** (4.10.2021), נדחה ערעור על חומרת העונש שהגיש המערערת שהורשעה לאחר שמיעת הוכחות בשני אישומים, בגין תקיפת חסר ישע, תקיפה סתם ואיומים, עבירות שבוצעו כלפי קשישה אותה היא סעדה, בכך שתקפה אותה מספר פעמים בידה, דחיפה, בעיטה ואיומים. וכן הטיחה את הקשישה בחוזקה על המיטה. נגזרו עליה 8 חודשי מאסר בפועל.

ז. בעפ"ג (מרכז-לוד) 24361-10-19 **SUBBA** נ' **מדינת ישראל** (20.1.2020), נדון עניינו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בארבע עבירות של תקיפה חסר ישע על ידי אחראי, בהיותו מטפל סיעודי צמוד של הקשיש, שסבל ממחלות פרקינסון ואלצהיימר. במהלך חודשיים בהם עבד כמטפל בקשיש הוא נהג בו באלימות בכך שסטר לו, צבט אותו ודחף אותו. הנאשם נעדר עבר פלילי, ותסקירים בעניינו לא היו חיוביים. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל- 16 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. ערעור הנאשם על חומרת העונש לבית המשפט המחוזי, נמחק לאחר דיון והערות בית המשפט.

25. ולעניינו, הנאשם תקף את המתלונן בשני אירועים שונים, שאין חולק כי יש ביניהם זיקה קרובה ולכן הם מבססים קביעת מתחם אחד לעונש. באירוע הראשון תקף הנאשם את המתלונן באגרופים לראשו, בתקיפה אלימה לשמה. במהלך האירוע שכב המתלונן במיטתו והנאשם היה מחוץ לחדר. הנאשם נכנס לחדר בצעדים נמרצים ומייד התקרב אל המתלונן ורכן לעברו בתנועת איום ברכינה של גופו, ובהנפת ידיו. האגרופים שתקף בהם את המתלונן מטבע הדברים הסבו לא מכאוב, כפי שניתן היה להתרשם גם מהתגובה הפיזית שלו מיד אחר כך, כאשר אחז את פניו. אם לא די בכך תקף הנאשם את המתלונן גם בבטנו. באירוע הנוסף טלטל הנאשם את המתלונן בכוח רב ולחץ על בית החזה שלו.

26. הנאשם ניצל את התלות הבלעדית והאמון שנתן בו המתלונן ומשפחתו ופגע בו ללא כל סיבה. מפאת מצבו של המתלונן בהיותו קשיש חסר ישע, דמנטי שהיה תלוי באופן מלא בנאשם, ובדגש על האגרופים בהם תקף את המתלונן בפניו, אני סבורה שעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים ממשית. לפיכך אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 16 חודשים, לצד ענישה נלווית.

גזירת העונש - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

27. הנאשם בן 48 יליד הודו, נשוי ואב לשני ילדים, המתגוררים עם אמם בארץ מוצאו. הנאשם גדל במשפחה דלת אמצעים, ומגיל 12 נאלץ לסייע בפרנסת המשפחה בעבודה בשדות האורז. כאמור, הנאשם הגיע לישראל בשנת 2013 כעובד בתחום הסיעוד, ונודע כי במשך שנים עבד בסיעוד בבית משפחת לוי, שם היו מרוצים מעבודתו ותפקודו, לפני ולפנים.

28. אשר לטענת הנאשם כי מעשי התקיפה בוצעו בשל הלחץ בו היה נתון עקב תנאי העסקה פוגעניים, ראשית, אין בידי להכריע בשאלה זו עליה חלוקים הצדדים. שנית, וזה העיקר - אין ולא יכול להיות לכך - גם אם היו הדברים נכונים, שמץ של תירוץ לאלימות הקשה והמבזה שהפגין הנאשם כלפי המתלונן. ממילא פתוחה הייתה הדלת בפניו לעזוב את מקום עבודתו, ולא לנקוט באלימות כלפי המתלונן כאילו היה שק החבטות שלו. יפים הם דברי כבוד השופט נ. סולברג בפרשת נרנייה, שם עלתה טענה לפיה הנאשם לא עבר הכשרה נאותה לטיפול בקשישים, שניתן להקיש ממנה לענייננו, כדלקמן:

"אכן, למערער בעיות וקשיים מבית, בהודו; ואם אכן לא עבר הכשרה כנדרש אצל התאגיד שהעסיקו, הדבר הוא חמור ומחייב את הגורמים הרלבנטיים במשרד הפנים לחקור ולדרוש בדבר זה. ברם, אין כל אלה כדי להצדיק תקיפה שכזו, חוזר ונשנית, בנסיבות מחמירות, כלפי נ"ד, זקן חסר ישע; או להפחית מן האחריות. כל בן אנוש מטבע ברייתו מודע לפסול שבמעשה, גם בלעדי הכשרה מקצועית.

29. הנאשם הודה במיוחד לו במסגרת הסדר טיעון דיוני, לאחר שהתקיים גישור, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. ואולם, בכל הנוגע לחרטה והפנמת הפסול במעשיו, עולה מתסקירי שירות המבחן כי הוא נטל אחריות חלקית בלבד. יתרה מכך, מהתסקיר נלמד שהנאשם לא מכיר בדפוסיו האלימים והתוקפניים, ואף מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה לאלימות במצבים מסוימים. ועוד נלמד, כי הנאשם לא הביע אמפתיה כלפי המתלונן, והשליך אחריות למעשיו על גורמים חיצוניים. בפער לכך הביע הנאשם חרטה על מעשיו, מספר פעמים, בבית המשפט. אומר כי התקשיתי להתרשם שאכן מדובר בחרטה כנה, שכן הנאשם אמר דברים מפורשים, בשתי הזדמנויות לשירות המבחן. לכן, משנטילת האחריות מוגבלת, הצורך בהרתעה מפני ביצועם - מחייבת ענישה מוחשית, כפי שהמליץ שירות המבחן. במכלול השיקולים הללו מצאתי למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של מתחם העונש.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים (בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס).

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בבית סוהר "הדרים" ביום 2.4.2023 עד השעה 10:00, כשבדיו תעודה מזהה, ועותק מגזר הדין.

ב. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים, החל מהיום.

ג. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים למשך 3 שנים, החל מהיום.

ד. הנאשם ישלם למתלונן, באמצעות בני משפחתו, פיצוי בסך של 5,000 ₪, שישולם ב- 5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.5.2023 (המאשימה תעביר את פרטי נפגע העבירה למזכירות בית המשפט עד ליום 2.4.2023. ותעדכן את משפחתו על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק).

ככל שקיימת לטובת הנאשם הפקדה בתיק זה או בתיק קשור אליו, בהסכמת הנאשם, היא תקוזז מהקנס והיתרה תושב לו כפוף לכל דין, לרבות עיקול. - לאחר התייצבותו למאסר.

תשלום הפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגבייה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז לוד בתוך 45 ימים.

דיסק הסרטונים (טל/1) הוחזר למשמורת המאשימה.

ניתן היום, א' ניסן תשפ"ג, 23 מרץ 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה הגב' נגה רון מתמחה, הנאשם בתרגום לשפה האנגלית ע"י הגב' מרינול בכר, ובא כוחו עוה"ד משה פולק.